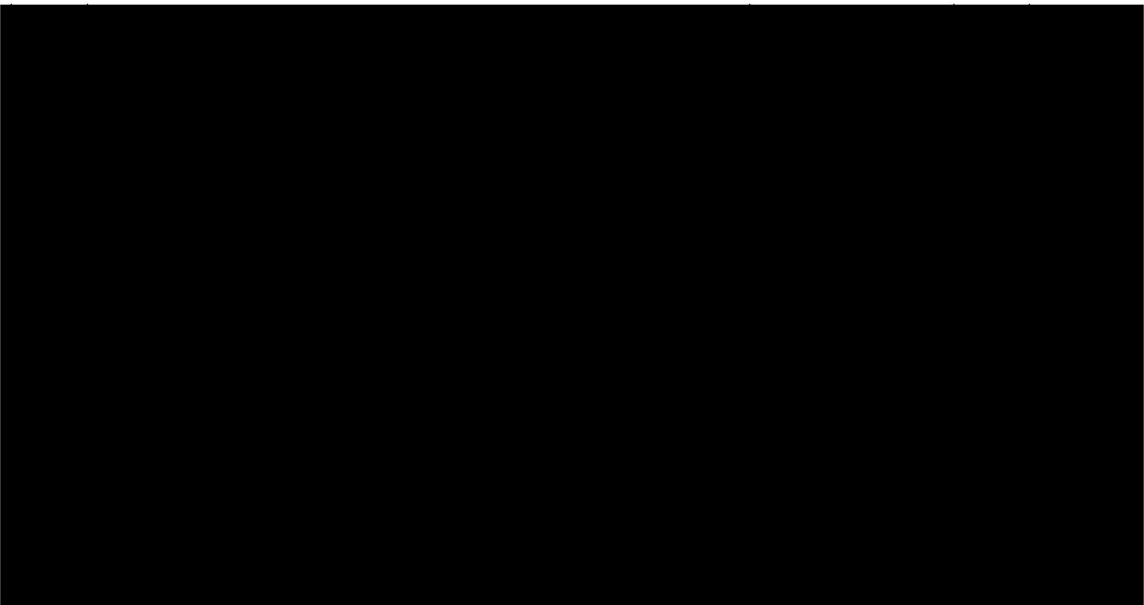

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

ב"כ התובע עו"ד דרור הראל

עקרון היסוד הגדול ביותר והראשון במעלה בעולם המשפט הוא שחוזים יש לקיים אם לא יכול להסתמך על קיום ואכיפתם על ידי הרשויות, משקיעים לא ישקיעו לא יהיו עסקות והכלכלה לא תתפתח. במקום חברה מודרנית נהיה מערב פרוע. הנתבע לא קיים את השותפות והפרה אותה בודון כפי שהודה בעצמו כך שהוא יודע שהוא גוזר בכך על התובע אסון כלכלי ואישי עצום מימדים. הקשבתי לנתבעים וקראתי את התצהירים שלהם ועד לרגע זה לא זיהיתי את הבסיס החוקי שהסתמכו עליו כשהחליטו להודיע רשמית לתובע על ביטול חוזה השותפות. על איזה התחייבות מדבר הנתבע כשהוא אומר שהנתבע לא קיים אותה? כלום. זו רק כותרת ולא הביא אפילו דוגמא אחת. משהו אחד שזיהיתי בדבריו שכוונתו הייתה שהנתבע יממן את המשכורות שלו ושל אשתו. הנתבעים לא הוכיחו שהנתבע הפר את החוזה אפילו לא פעם אחת, הם פשוט רצו לשנות את תנאי החוזה ואת אחוזי הבעלות וגם כאשר התובע הסכים לכך באדיבותו הם לא ידעו די בכך. אין חולק על כך שהתובע השקיע מאות אלפי שקלים ואין חולק כמו שכתוב בחוות הדעת שהתובע השקיע יותר כסף מהנתבע. ועד עתה הנתבע לא הוכיח שהתובע הפר החוזה במעשה או מחדל כלשהו ושם עצמו כשופט וכתליין כשהודיע לו שהוא מסיים את השותפות. לכל אורך תצהיר התובע ולאורכה של עדותו הוא מפאר את עצמו ומחלק לעצמו שבחים מבלי לקחת כל אחריות על רצף הכשלונות העסקיים שלו כפי הוא מעיד בעצמו, ואת האחריות לכל תחלואי העסק עד היום הוא מגלגל לאחריות התובע למרות שחלפו שנתיים מאז שסילק אותו. בלתי נתפס איזה גישה משפטית אטומה וצינית. מבחינת הנתבע הוא לא מבין מה רוצים ממנו ועל מה כועס התובע. אין לו שום לבטים מוסריים, אתיים ועסקיים לגבי מעשיו כלפי התובע והוא יכול היה להמשיך בחייו בשלווה, לאחר שהמיט על התובע שהיה פעם חברו הקרוב, אסון כלכלי. התובע סולק חודש לאחר ההשקה מבלי שניתנה לו הזדמנות לסייע בניהול העסק. הנתבעים צופפו את השורות והראו לתובע את הדרך החוצה, מפנה להודעות ששלח הנתבע לתובע ב-1/4/21 וב-4/9/21 וב-19/9/21 ואת הפעולות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 מרץ 2024

ת"א 22-10-29164 ילו נ' אספה דויט ואח'

1 הלא חוקיות של החלפת המנעול ושל פרטי הגישה והסיסמאות, משל היה העסק בבעלות הנתבע בלבד.
2 המומחה הוכיח שהנתבע לא השקיע כפי חלקו בשותפות בניגוד להסכם ואין ספק שזה בדיוק מה שפגע
3 אנושות בתזרים המזומנים ובחוסן הכלכלי בשלבי העסק הראשונים. אילו היה משקיע כפי חלקו
4 לקופת העסק היו מאות אלפי שקלים זמינים לתשלום ההוצאות השוטפות והפיתוח העסקי. התובע
5 השקיע סך 331,000 שקל ואילו הנתבע הפקיד רק 104,000 שקלים ועכשיו שנתיים לאחר כן הוא נוקף
6 באצבע מאשימה כלפי התובע וזה רחוק מבינת אנוש. בכל העדות שלו הוא זרק רפש וממשיך להאשים
7 את התובע ואותי כמייצג שלו כאשר דרשנו להגיע לפני הגשת התביעה להסדר כספי הוגן וסופי. הנתבע
8 מעולם לא העלה הצעה כספית לסיום המחלוקות. ולכן הוגשה התביעה. ועד היום הוא מנסה להתחמק
9 מלשלם אפילו אגורה.
10 הנתבע גם יוצא נגד המומחה וקורא לבדיקה שלו – סלקטיבית. לא להאמין. כל יזם מבין בשלב מוקדם
11 או מאוחר שחלומות לחוד ומציאות לחוד, אך אשר המציאות טפחה על פניו של הנתבע והוא הבין
12 כמה מורכב לגרום לעסק להגיע לרווחיות הדבר הראשון שהוא פוצץ זה את השותף שלו. במקום
13 להתייעל ולהגביר מכירות הוא בחר בדרך הקלה – להראות לשותף את הדרך החוצה כדי לא להתחלק
14 בהכנסות. לא היו שום הכנסות ויש להדגיש זאת ולכן לא ברור למה הוא כל כך מיהר לסלק את התובע,
15 אם אפילו אין במה להתחלק. יש בתצהיר טענות מוזרות וחלומות לא מציאותיים. הנתבע כותב שהוא
16 ציפה שרמת השכר והתנאים הסוציאליים שהיו לו כשכיר ישמרו למי שיעזוב את עבודתו ויעבוד
17 בשותפות החדשה, הדבר רק מעיד על חוסר הבנה וניסיון בעולם הניהול בניגוד גמור למה שהוא מנסה
18 לצייר אודות נסיונו בחיים והיותורים שהוא עשה.
19 עסק חדש לא יכול להבטיח מאומה בנושא משכורות ותנאים סוציאליים למייסדים ולמנהלים לפני
20 שהוכיח הצלחה. לכל אורך התצהיר ועדותו של הנתבע לא מצאתי רמז לתפקיד הכל כך חשוב שהתובע
21 היה צריך למלא בפועל לכאורה והתחמק ממנו כביכול, כמובן לשיטת הנתבע. שכן לא היה שום
22 תפקיד, מדובר בעסק חדש שבקושי שילם משכורת אחת. הכל ערטילאי בהקשר של תפקיד שהתובע
23 היה צריך למלא. אין תיאור של פונקציה, פשוט שלא היה נוכח ברמה היומית, אך גם סוכם מבראשית
24 וכך היה בהרבה שלבים של ההקמה. התובע תמיד עבד כשכיר החל משותפות הצדדים וכל טענה אחרת
25 בנושא הזה מועלית רק לצורך תכנון ההגנה ואין בהם זיק של אמת.
26 בסעיף 79 לתצהיר הנתבע הוא מודה בעצמו שהחליט על דעת עצמו באופן חד צדדי ואני מצטט "לפעול
27 באופן עצמאי וכך לבטל ולסיים את השותפות תוך שהוא... " (מצטט). לקרוא ולא להאמין. אף אחד
28 לא היה מאחל לעצמו חוויה נוראית כזאת כפי שהתובע חווה. התובענה הוגשה בצדק רב, אין צודקת
29 ממנה, הלכה למעשה הנתבע השתמש בתובע ככלי להקמת העסק, כבנק, ככספומט וברגע שלא היה לו
30 נוח סילק אותו כדי להרוויח יותר וזאת האמת המרה. כך שותפים לא אמורים להתנהג, והחוק אינו
31 מתיר זאת. שותפות לא מסתיימת כאשר אחד השותפים רוצה להמשיך לבדו בעסק כבעלים יחיד.
32 שותפות צריכה להסתיים כשמגיעים להסדרים הוגנים וסופיים תוך צמצום נזקי של האחר ככל
33 הניתן.
34 מפנה לסעיף 84 בתצהיר אפילו בהסכמתו הנדיבה ולפנים משורת הדין של התובע לשנות את האחזקות
35 כך שיחזיק אך ורק 35% הנתבע מציג זאת באור שלילי וכראיה לכאורה להכרתו באחריות לקשיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 מרץ 2024

ת"א 22-10-29164 ילו נ' אספה דויט ואח'

1 העסקיים. מופרך לחלוטין ובדיוק להיפך, התובע יצא מעוררו ועשה כל שביכולתו כדי לרצות את
2 הנתבעים כדי שימשיכו לקיים את העסק וכל זה לא הועיל לו.
3 ברור שלא ניתן לקיים כפי שרומז הנתבע 2 עסקים שונים באותו המפעל. זאת לא הייתה כוונת הצדדים
4 מעולם, עסק צריך לפעול גם ביום ולא בלילה, ולכן הצעת הנתבע שהעסק יתפצל לשניים לא הייתה
5 מעולם ריאלית. לא ברור מה חשב הנתבע שיקרה לאחר שסילק את התובע מהעסק לצמיתות. לאן
6 הוא חשב שזה יוביל ואיך זה יגמר. הוא מעולם לא הוכיח שהוא הגיש לתובע הצעות ריאליות כלשהן,
7 כספיות עתידיות, הסדר תשלומים כזה או אחר, משהו שיעזור לו לכסות את ההשקעות האדירות ואת
8 ההפסדים, משהו שימלא אחר הציפיות שלו וההסתמכות שלו.
9 היינו מוכנים לבחון כל הצעה לסיום המחלוקת וגם כשגם הציעו למנות רו"ח קרו 2 דברים. אחד – זה
10 נעצר שם הם מעולם לא קידמו את ההצעה ורק זרקו את הרעיון באוויר. וכאשר קבלתי אותו בברכה
11 ואמרתי בואו נתקדם ונגיע להסדר לא הייתה שום תגובה מצד הנתבע. הוא רק זרק לאוויר נמנה
12 מומחה ומעבר לזה לא קידם את ההצעה הזו כהוא זה. שני – האמנתי בכל השלבים שבגלל שהעסק
13 לא חלפו אפילו 30 יום מיום השקתו כאשר התובע הושלך ממנו, אמרתי על מה מדובר? מדובר פה
14 במעין הלוואה וזה לא שותפות והעסק עוד לא קם ולכן ביקשתי סעד של השבה ופיצוי הוגן כי לא היה
15 מה להעריך והעסק טרם הרוויח אגורה אבל הם לא קידמו שום דבר לא את הרעיון של מינוי מומחה
16 ולא את ההשבה והוא היה בקפאון ולא רצה לקדם שום פתרון שיתן לתובע מזור למצב שהוא נמצא
17 בו.
18 תביעה כזו לא הייתה מוגשת אם לא הייתה ברירה. התובע דחה את מועד הגשת התביעה ככל הניתן.
19 הוא האמין שהדברים יסתדרו. אבל זה לא הצליח בסוף.
20 הסכמתו של התובע לרשום את העסק על שם הנתבע בלבד מהווה ביטוי לאמון המוחלט שהוא נסך
21 בו, התובע השקיע מאות אלפי שקלים כאשר דבר לא רשום על שמו, אך לבסוף הנתבע מעל באמון
22 ואת ההמשך אנחנו יודעים. אם המצב העסקי היה על סף חדלות פרעון כבר אז לפני שנתיים, כיצד עד
23 היום הוא עובד ולא סגר את העסק? מקיים אירועים בכל חודש, מפרסם הצלחות ברשתות החברתיות,
24 כמובן שזה מנוגד למבחן ההיגיון והמציאות.
25 כיצד הנתבע מפרנס 5 קטינים כאשר הוא ואשתו עובדים יחדיו באותו עסק, מפסיד לכאורה, אם
26 באמת לא היו מכסים את הוצאות העסק כפי שהוא טוען, אז הנושים היו פותחים הליך חדלות פרעון
27 בעצמם. ברור שכל ההוצאות משולמות, ברור שהם מתפרנסים ומרוויחים, כבר הוכח באמצעות חוקר
28 פרטי שהנתבע מוכר במזומן ללא קבלות, וכך הוא נערך לתביעה...

ב"כ הנתבעים

31 מתנגד לטענה זו, כי זה הועלה בזמנו והגשנו מסמכים וקבלות שסותרות טענה זו.

ב"כ התובע

34 החוק אומר ולא לשווא – קבלה יש למסור במעמד המכירה ולא לאחר מכן. רשויות המס חושבות כך
35 מבעוד מועד. אי מתן קבלה במעמד המכירה משול להעלמת מס בערך מוחלט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 מרץ 2024

ת"א 22-10-29164 ילו נ' אספה דויט ואח'

1 כד הציג הנתבע תמונה מלאכותית של עסק מפסיד עם הכנסות מועטות ומכלכל את עצמו במזומנים.
2 הנתבע לא הסתפק בסילוק התובע והמשיך להסב בו נזקים בין היתר על ידי פיצול הלוואות שהעסק
3 נטל לצורך רכישת ציוד לשותפות ובגין כך יש היום תיק הוצל"פ בסך של 300,000 ₪.
4 לאור עדותה של הנתבעת על הכעסים שלה שבעלה עשה שותפות בתחום המזון עם התובע, אני רוצה
5 לומר משהו לא פשוט – ואני מתנצל מראש אם חלילה אפגע במישהו אבל חשוב לי לומר זאת – הנתבע
6 עשה שלום בית עם אשתו על חשבון התובע ועל גבו. יש לזכור שהשורה התחתונה בסופה של תובענה
7 זו תהיה שהנתבעים נשארים לעד הבעלים היחידים של העסק ויוכלו ליהנות מפירותיו כל ימי חייהם.
8 לעומת זאת התובע ישאר ללא כלום ולכן גם אם יפסק לו מלוא סכום התביעה, סכום זה בטל בשישים
9 לעומת מיליוני השקלים ואף עשרות מיליוני השקלים שהעסק ירוויח בעשרות השנים הבאות.
10 לכן אני סבור שהתובע חייב לקבל את הפיצוי של מלוא סכום התביעה כסכום מינימלי והוגן בראי
11 ההפסדים העצומים שגרמו לו הנתבעים וכאיוון בין הזכויות והחובות שביניהם.
12 כל פיצוי שיפסק לזכות התובע לעולם יהיה נחות אל מול הפיצוי שכבר קיבלו הנתבעים. לכן ראוי
13 שבית המשפט הנכבד ישלח מסר שלא משתלם להפר הסכמי שותפות בכוחניות ויפסק את מלוא סכום
14 התביעה. היו לנתבעים אין ספור אפשרויות להגיע להסדרים הוגנים עם התובע, אך הם לא עשו כן.
15 כשבית המשפט שואל אותי לגבי נקודות בתוך חוות הדעת, באופן ספציפי שאנו סבורים שיש להתערב
16 בהן, אני משיב – מתייחס לחוות הדעת בכללותה ומסביר למה היא מתייחסת ועל זה אענה. בעמוד 38
17 סעיפים ז', ח' ו-ט' ניתן להתרשם מה בדקה חוות הדעת. בשורה התחתונה שלה מה היא בדקה? זה
18 מה שמעניין אותי. היא בדקה כספי איוון בלבד. היא בדקה את יתרת הגרעון של העסק, את שיעור
19 אחזקותיהם של הצדדים ומה הם צריכים לממן כדי לקיים את הוראות ההסכם נכון ליום פתיחת
20 הפירוק.
21 בעצם בגלל שהעסק היה בחיתוליו במועד 30/9/21 המומחה נאלץ לערוך את חוות הדעת רק בהתאם
22 לנכסים ולהתחייבויות ולא מדובר כאן כמו ב-99% מהמקרים שמומחה מעריך שווי של עסק קיים
23 שבו הוא יכול להתרשם מהכנסות ולאורך ציר הזמן. לכן כספי האיוון שנפסקו בסך 146,000 שקלים
24 לא מבטאים אלמנטים חשובים כאשר בוחנים שווי של עסק שאנחנו רואים שהוא קיים עד עצם היום
25 הזה. כמובן שהוא לא משקף את הפוטנציאל ואת מקור הפרנסה האין סופי שהנתבעים השיגו לעצמם.
26 לסיכום חשוב לציין – שיש הערות רבות של המומחה בקשר להפקדות שלא תואמות את הדוחות,
27 משיכות כספים לצרכים פרטיים שהנתבעים ביצעו.
28 בקשר לניתוק הקשר הגורדי בין הצדדים – יש לתת הוראות להוצאת התובע מתוך המערכת הפיננסית
29 של העסק ומחשבונות הבנק של העסק.
30
31

ב"כ הנתבעים

32 אני שואל את מרשי האם התובע עדיין רשום בחשבונות בנק של העסק ומרשי משיב:

33
34